

[Stegger Nielsen.]

Mindstemaalene for Fisk samt at afkorte eller ophæve Fredningstiderne, baade hvad angaar Saltvandsfiskeriloven, Ferskvandsfiskeriloven og Loven om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaen.

Det er en Bemyndigelseslov, der her foreslaas skabt, gældende indtil Udgangen af 1941. Alene i denne Begrænsning ligger jo, at dette Omraade er noget følsomt — deri kan jeg give det ærede Medlem Hr. Severin Hansen fuldstændig Ret. Paa mit Partis og egne Vegne udtaler jeg Haabet om, at man til enhver Tid og i hvert enkelt Tilfælde vil gaa varsomt frem, naar man anvender den Bemyndigelse, der her gives til midlertidigt at ændre de gældende Fiskerilove. Dette gælder ikke mindst med Hensyn til Nedsættelsen af Mindstemaalene for Fisk og Afkortningen af Fredningstiderne, idet det maa indrømmes, at der her kan ske et Angreb paa Fiskebestanden, som kan blive saare mærkbart og uheldigt i Fremtiden.

Det er jo Kredse inden for det danske Fiskerierhverv, der oprindeligt har fremsat Ønsker om Ændringer i den Retning, og jeg maa forstaa det saaledes, at Ministeriet ved Administrationen af disse Bestemmelser til enhver Tid i det enkelte Tilfælde vil søge et nøje Samarbejde saavel med Fiskeridirektoratet som med Fiskeriorganisationerne, for at man kan være paa nogenlunde sikker Bund paa dette følsomme Omraade, og med denne Forudsætning, der samtidig indeholder et Spørgsmaal til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, om jeg har Ret i den Opfattelse, at dette vil ske, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Halfdan Hendriksen: Under normale Forhold vilde den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri sikkert ikke have søgt at gennemføre de vidtgaaende Bemyndigelser til gennemgribende Ændringer i de gældende Fiskerilove, som Lovforslaget indeholder Forslag om, og hvis den højtærede Minister under normale Forhold ganske mod Forventning skulde have søgt saadanne Bemyndigelser, vilde jeg ikke paa mit Partis Vegne have anbefalet at gennemføre dem. Men vi kommer ikke uden om, at de forhaandenværende Forhold er ganske overordentlig vanskelige for Fiskeriet, der har daarligere økonomiske Vilkaar at arbejde under. Under saadanne Forhold er det nødvendigt at give den højtærede

Minister en Hjemmel til Nedsættelse af de fastsatte Mindstemaal for Fisk og til Afkortning af Fredningstiden eller eventuelt Ophævelse af den i Loven fastsatte Fredning. Det forstaaer jeg særdeles vel, men ogsaa jeg nærer betydelige Betænkeligheder med Hensyn til Lovforslaget. Jeg er enig med Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Severin Hansen, i de Betænkeligheder, han fremsatte, og Forudsætningen for, at vi kan medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag, er da ogsaa den, at Loven administreres med stor Varsomhed. Men at den vil blive administreret med stor Varsomhed, er jeg sikker paa, og dette falder ogsaa i Traad med de Udtalelser i den højtærede Ministers Fremsættelsestale, hvor Ministeren netop betonedede, at det naturligvis ikke var Meningen at forlade de Traditioner, der er skabt, eller i det hele at foretage Lempelser, hvor saadanne ikke maatte være absolut paakrævet, men at Bestemmelserne i det hele vilde blive ført ud i Livet med størst mulig Varsomhed. Det var Ministerens egne Ord, og dem sætter jeg naturligvis megen Lid til, for at disse Bestemmelser om Mindstemaal og Fredning er under sædvanlige Forhold af den største Betydning for Fiskeriet og dets Trivsel fremefter, maa vi ikke tabe af Syne, end ikke under ekstraordinære Forhold.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Gudiksen: Fiskerierhvervet er ganske sikkert et af de Erhverv, der er ramt særdeles haardt under de nuværende ekstraordinære Forhold. Jeg finder det derfor rimeligt, at der gennemføres en Lov som den, der foreligger Forslag om i Dag, hvorefter Fiskerierhvervet efter Ønske fra Fiskeriforeningen faar visse Lempelser i de gældende Regler. Det foreliggende Lovforslag giver Ministeren for Landbrug og Fiskeri en midlertidig Bemyndigelse til at træffe Bestemmelser, som tillader Erhvervet at udnytte Fiskeriet i højere Grad end hidtil, og det synes jeg de ekstraordinære Forhold gør forsvarligt. De Bestemmelser, Ministeren bemyndiges til at ændre, er Bestemmelser, der gælder for Jyllands Østkyst, Bestemmelser, der gælder for Limfjorden, og endvidere Bestemmelser, der gælder for Randers Fjord og Gudenaen.

Jeg vil paa mit Partis Vegne anbe-